

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE št. 174/21
Luxembourg, 6. oktober 2021

Sodba v zadevi C-882/19
Sumal

Žrtev kršitve konkurenčnega prava Unije, ki jo je storila matična družba, lahko od njene hčerinske družbe zahteva povračilo škode, ki izhaja iz te kršitve

Za to bo morala dokazati, da sta družbi v času kršitve tvorili eno gospodarsko enoto

Družba Sumal SL je med letoma 1997 in 1999 kupila dva tovornjaka od družbe Mercedes Benz Trucks España SL (v nadaljevanju: MBTE), ki je hčerinska družba skupine Daimler, katere matična družba je družba Daimler AG.

Evropska komisija je s sklepom z dne 19. julija 2016¹ ugotovila, da je družba Daimler AG kršila pravila prava Unije, s katerimi so omejevalni sporazumi² prepovedani, ker se je med januarjem 1997 in januarjem 2011 s štirinajstimi drugimi evropskimi proizvajalci tovornjakov dogovarjala glede določanja cen in povišanja bruto cen za tovornjake v Evropskem gospodarskem prostoru (EGP).

Na podlagi tega sklepa je družba Sumal proti družbi MBTE vložila odškodninsko tožbo in zahtevala plačilo zneska v višini 22.204,35 EUR za škodo, nastalo zaradi tega omejevalnega sporazuma. Vendar je Juzgado de lo Mercantil n° 07 de Barcelona (sodišče za gospodarske spore št. 07 v Barceloni, Španija) tožbo družbe Sumal zavrnilo, ker se sklep Komisije ni nanašal na družbo MBTE.

Družba Sumal je zoper to sodbo vložila pritožbo pri **Audiencia Provincial de Barcelona** (sodišče province v Barceloni, Španija). V teh okoliščinah se to sodišče **sprašuje, ali je zoper hčerinsko družbo na podlagi sklepa Komisije, s katerim je ugotovljeno protikonkurenčno ravnanje njene matične družbe, mogoče vložiti odškodninsko tožbo, in če je tako, pod katerimi pogoji**. To sodišče je tako prekinilo postopek in Sodišču to vprašanje predložilo v predhodno odločanje.

Sodišče je v sodbi, izdani v velikem senatu, podrobneje določilo pogoje, pod katerimi lahko žrtve protikonkurenčnega ravnanja družbe, ki jo je sankcionirala Komisija, v okviru odškodninskih tožb, vloženih pri nacionalnih sodiščih, uveljavljajo civilno odgovornost hčerinskih družb sankcionirane družbe, na katere se sklep Komisije ne nanaša.

Presoja Sodišča

V skladu z ustaljeno sodno prakso **lahko vsakdo od „podjetij“, ki so bila udeležena pri omejevalnem sporazumu ali ravnanjih, ki so s členom 101 PDEU prepovedana, zahteva povračilo škode, nastale s temi protikonkurenčnimi ravnanji. Čeprav so take odškodninske tožbe vlozene pri nacionalnih sodiščih, je določitev subjekta, ki mora povrniti nastalo škodo, urejena neposredno s pravom Unije.**

¹ Sklep C(2016) 4673 final v zvezi s postopkom na podlagi člena 101 [PDEU] in člena 53 Sporazuma EGP (Zadeva AT.39824 – Tovornjaki), katerega povzetek je bil objavljen v Uradnem listu Evropske unije z dne 6. aprila 2017 (UL 2017, C 108, str. 6).

² Člen 101 PDEU in člen 53 Sporazuma EGP.

Ker so te odškodninske tožbe sestavni del sistema izvajanja pravil Unije o konkurenci iz istega naslova kot njihovo izvajanje s strani javnih organov, **pojem „podjetje“ v smislu člena 101 PDEU v okviru glob, ki jih „podjetjem“ naloži Komisija („public enforcement“), ne more imeti drugačnega obsega kot v okviru odškodninskih tožb, vloženih proti tem „podjetjem“ pred nacionalnimi sodišči („private enforcement“).**

V skladu s sodno prakso Sodišča pa **pojem „podjetje“ v smislu člena 101 PDEU zajema vsak subjekt, ki opravlja gospodarsko dejavnost, ne glede na njegov pravni status in način financiranja, ter tako označuje gospodarsko enoto, tudi če s pravnega vidika to gospodarsko enoto sestavlja več fizičnih ali pravnih oseb.**

Kadar je dokazano, da je družba, ki pripada taki gospodarski enoti, kršila člen 101(1) PDEU, tako da je kršitev te določbe storilo „podjetje“, katerega del je, **pojem „podjetje“ in prek njega pojem „gospodarska enota“ po samem pravu povzročita solidarno odgovornost subjektov, ki ob storitvi kršitve tvorijo gospodarsko enoto.**

V zvezi s tem je Sodišče poleg tega navedlo, da **je pojem „podjetje“, ki je uporabljen v členu 101 PDEU, funkcionalen pojem, tako da je treba gospodarsko enoto, ki ga sestavlja, opredeliti z vidika predmeta zadevnega sporazuma.**

Kadar je bilo ugotovljeno, da je matična družba kršila člen 101(1) PDEU, lahko žrtev te kršitve poskuša uveljavljati civilno odgovornost njene hčerinske družbe, če dokaže, da je ob upoštevanju gospodarskih, organizacijskih in pravnih vezi med tema pravnima subjektoma ter obstoja konkretne vezi med gospodarsko dejavnostjo te hčerinske družbe in predmetom kršitve, za katero je odgovorna matična družba, navedena hčerinska družba tvorila gospodarsko enoto s svojo matično družbo.

Iz tega izhaja, da **mora družba Sumal v okoliščinah, kakršne so te v postopku v glavni stvari, za vložitev odškodninske tožbe zoper družbo MBTE kot hčerinsko družbo družbe Daimler AG načeloma dokazati, da se protikonkurenčni sporazum, ki ga je sklenila družba Daimler AG, nanaša na iste proizvode, kot so tisti, ki jih trži družba MBTE.** S tem bi družba Sumal dokazala, da je ravno gospodarska enota, ki jo družba MBTE tvori skupaj s svojo matično družbo, podjetje, ki je storilo kršitev, ki jo je Komisija ugotovila na podlagi člena 101(1) PDEU.

V okviru take odškodninske tožbe, vlozene zoper hčerinsko družbo matične družbe, za katero je bilo ugotovljeno, da je kršila člen 101 PDEU, **pa mora hčerinska družba pred zadevnim nacionalnim sodiščem imeti na voljo vsa sredstva, potrebna za učinkovito uveljavljanje svoje pravice do obrambe, zlasti za to, da bi lahko izpodbijala, da pripada istemu podjetju kot njena matična družba.**

Vendar če odškodninska tožba, kot v obravnavanem primeru, temelji na ugotovitvi Komisije o kršitvi člena 101(1) PDEU v sklepu, naslovljenem na matično družbo tožene hčerinske družbe, zadnjena vedena pri nacionalnem sodišču ne more izpodbijati obstoja kršitve, ki jo je Komisija tako ugotovila. V skladu s členom 16(1) Uredbe št. 1/2003³ nacionalna sodišča namreč ne morejo sprejeti odločitev, ki so v nasprotju z odločbo, ki jo sprejme Komisija.

Če pa Komisija v sklepu, sprejetem na podlagi člena 101 PDEU, ni ugotovila nobenega kršitvenega ravnanja matične družbe, ima hčerinska družba seveda pravico izpodbijati ne le to, da pripada istemu „podjetju“ kot njena matična družba, ampak tudi obstoj kršitve, ki se očita matični družbi.

V zvezi s tem je Sodišče poleg tega pojasnilo, da **možnost nacionalnega sodišča, da ugotovi morebitno odgovornost hčerinske družbe za povzročeno škodo, ni izključena zgolj zato, ker Komisija na primer ni sprejela nobenega sklepa ali ker s sklepom, v katerem je ugotovila kršitev, tej družbi ni bila naložena upravna sankcija.**

---

³ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov [101] in [102] PDEU (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205).

Člen 101(1) PDEU zato nasprotuje nacionalni ureditvi, ki določa možnost, da se odgovornost za ravnanje ene družbe pripiše drugi družbi le, če druga družba nadzira prvo.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793